SVEUČILIŠTE U ZAGREBU FAKULTET ELEKTROTEHNIKE I RAČUNARSTVA

ZAVRŠNI RAD br. 2324

Orthobalancer: aplikacija za kreiranje skupova bioloških vrsta usporedive taksonomijske širine

Ivan Slijepčević

Umjesto ove stranice umetnite izvornik Vašeg rada.

Da biste uklonili ovu stranicu obrišite naredbu \izvornik.

zahvale

SADRŽAJ

Popis slika Popis tablica		vi
2.	Teoretski uvod	2
	2.1. Homologija proteina	2
3.	Podaci	3
4.	Metode	4
5.	Implementacija	5
6.	Rezultati	6
7.	Zaključak	7
Li	teratura	8

POPIS SLIKA

POPIS TABLICA

1. Uvod

2. Teoretski uvod

kljucna uloga proteina srodnost / evolucija / otkrivanje

2.1. Homologija proteina

Homologija u biološkom smislu predstavlja slične osobine među vrstama na različitim razinama organizacije života, poput organa, tkiva, stnice ili molekule. Homologne osobine uočene među jedinkama različitih vrsta obično upućuju na zajedničke pretke tih vrsta u evoluciji. Međutim, u molekularnoj biologiji termin homolog se često koristi i za naznačavanje sličnosti. bez obzira na genetsko srodstvo [1]

Za homologne sekvence proteina kažemo da su ortologne kad su direktni potomci neke sekvence u zajedničkom pretku, bez da su prošle duplikaciju gena. Drugim riječima, ortologne sekvence se mogu naći u jedinkama različitih vrsta, a obavljaju istu funkciju u svim tim vrstama. Paralogne sekvence su homologne sekvence koje su nastale od dvije različite kopije nekog gena koji je prošao kroz proces duplikacije gena u nekom zajedničkom evolucijskom pretku. Paralozi se mogu naći u jedinkama jedne ili više vrsta te obavljaju slične funkcije.

chart ortho-para ideja...

3. Podaci

s FASTA formatu blast nr baza taxonomy baza ulaz izlaz

4. Metode

```
pipeline neki dijagram za pipeline (sequence / activity / state)
tax dio pseudokod
neki sequence dijagram za sve
izlaz
server slike (ulaz, zamjenjivi, izvršavanje, kraj, error)
```

5. Implementacija

```
python
flask
jQuery
automatizacija
robusnost
stvarna arhitektura dijagram (class/moduli) vs pipeline (nebitna brzina izvođenja,
lakša obrada podataka iz memorije)
```

6. Rezultati

7. Zaključak

LITERATURA

[1] Andreas D. Baxevanis. *Bioinformatics and The Internet*. John Wiley Sons, Inc., 2002. ISBN 9780471223924.

